

Kiedy stosujemy poszczególne przepisy dotyczące hałasu? - wyrok NSA

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 31, marzec 2023 08:55

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 2484

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2021 r. (III OSK 1220/21) rozpatrywał kwestię zależności artykułów 157 i 115a ustawy - Prawo ochrony środowiska dotyczących hałasu.

Istota sprawy dotyczyła oceny prawidłowości zastosowania przez radę gminy art. 157 § 1 p.o.ś. Zgodnie z tym przepisem rada gminy może, w drodze uchwały będącej aktem prawa miejscowego ustanawiać ograniczenia co do czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko.

W orzecznictwie sądowym zajęto jednoznaczne stanowisko, zgodnie z którym powołany przepis nie upoważnia organu stanowiącego gminy do dowolnej i samowolnej oceny, że danego typu instalacja bądź urządzenie emituje hałas który negatywnie oddziałuje na środowisko. Rada gminy wprowadzając ograniczenia wymienione w art. 157 § 1 p.o.ś. powinna wykazać, że hałas emitowany z danej instalacji lub urządzenia faktycznie negatywnie oddziałuje na środowisko. Dopiero ustalenie, że emitowany hałas z tego typu instalacji lub urządzeń przekracza dopuszczalne granice poziomów hałasu w środowisku, których normy określono z rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, może stanowić podstawę, do wydania przez radę gminy aktu przewidzianego art. 157 p.o.ś.

Tym samym w ocenie Sądu zastosowanie art. 157 § 1 p.o.ś. zawierającego podstawę do wprowadzenia ograniczenia czasowego w zakresie funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko co do zasady nie może dotyczyć pojedynczego przypadku, gdy dana instalacja lub dane urządzenie wyemitowało hałas przekraczający normy hałasu określone w stosowanym rozporządzeniu.

NSA przypomniał, że Prawo ochrony środowiska zawiera szereg innych instrumentów jak np. uregulowaną w art. 115a p.o.ś. decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu wydawaną w przypadku stwierdzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu bądź decyzję wydawaną na podstawie art. 362 p.o.ś. nakładającą obowiązki ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego lub też decyzje wydawane na podstawie art. 363, 364 i 365 p.o.ś. Wspólną cechą wymienionych decyzji jest to, że w przypadku gdy dany podmiot negatywnie oddziałuje na środowisko, mogą być na niego nałożone określone obowiązki zapobiegające takim oddziaływaniom.

Dodatkowo Sąd wywiódł, że prawo do prowadzenia działalności gospodarczej jest jednym z praw konstytucyjnie chronionych, a tym samym ograniczenie tego prawa musi spełniać warunek proporcjonalności oraz konieczności wynikający z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Jeżeli więc do osiągnięcia zamierzonego celu, jakim powinno być przestrzeganie norm emisji hałasu byłoby wystarczające wydanie decyzji na podstawie art. 115a p.o.ś., to wprowadzenie dalej idącej ingerencji w działalność podmiotu na podstawie art. 157 § 1 p.o.ś. nie znajdowało już dostatecznego uzasadnienia.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl